

lati, Illyricum sacrum, II, 111), приписана на избѣгалия отъ България въ Хърватско боляринъ Пинций, въ която родътъ на Шишмана се изкарва отъ Търново, споредъ Дринова, е подправка отъ XIII вѣкъ, когато Търново било резиденция на българскитѣ царе (Дриновъ, op. cit. 89, забележ. 102).

¹¹ Изд. на Козма въ Православній Собесѣдникъ, 1865, II, 311—313; Дриновъ 73.

¹² Д-ръ Фр. Рачки, Bogomili i Patarenii, въ Rad jugoslavenske akademije, VII, VIII, X; Голубинскій, op. cit. 154; д-ръ Божидакъ Петрановичъ, Богомили, у Задру, 1867; В. Левицкій, Богомилство, болгарская ересь. Спб. 1870 (въ Христіанское Чтеніе). Ние се придържаме предимно о Рачки.

¹³ За името на богомилитѣ вж. гл. XIII.

¹⁴ Ние се ползуваме отъ основателното разсѣждение на Рачки (Rad. X).

¹⁵ Даничичъ за кодекса на бошнака Хвала въ Старине III, 1—146.

¹⁶ Вж. глава XXVI, 9.

¹⁷ Рачки въ Rad. X 179, ср. босненскитѣ грамоти отъ XV вѣкъ у Miklosich Mon. serb. 368, 398, 440, 461. Пучичъ, Сръбски споменици, Бѣлградъ, I, 1858, 1 забележ. стр. VII (1404) *alguni dei Patarini et Baroni et boni homeni*.

¹⁸ Постепенность на длѣжноститѣ виждаме, напримѣръ, у бошнака Радена, нареченъ въ грамоти отъ 1422 год. селянинъ, въ 1438 год. старецъ, а въ 1453 год. — гостъ. Вж. Даничичъ, Старо-серб. лексиконъ sub v. По подробно за това, вж. Рачки, op. cit. 183 и сл.

¹⁹ Рачки (Rad X) 208, 214.

²⁰ Въ Италия „свършенитѣ“ носѣли подъ горното си облѣкло вълненъ поясъ, а женитѣ „*cordulam cinctam ad carnem nudam subtus mamillas*“ (Reinerus).

²¹ Папа Григорий XI писалъ на 1373 год.: „*cum Bosnenses uxores accipiant cum condicione: si eris bona et intentione dimittendi, quando sibi videbitur*“ (ръкопись на Югослав. академия), ср. Theiner, Mon. Slav. merid. I, 389. Рачки, Rad VIII, 149. X, 218.